

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupený Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Havlíčkova 1043/11, jako opatrovnící, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2020, č. j. 32 Az 32/2018-48,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené opatrovníci žalobce, advokátce Mgr. Gabriele Kopuleté **se přiznává** odměna za výkon funkce opatrovníka ve výši 1 500 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2020, č. j. 32 Az 32/2018-48, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, OAM-529/ZA-ZA11-VL16-2018. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Jednou z těchto podmínek je, že místo pobytu stěžovatele je soudu známo. Z potvrzení o provedení lustrace v agendovém informačním systému cizinců (AISC), registru obyvatel (ROB) a agendovém informačním systému evidence obyvatel (AISEO) bylo zjištěno, že stěžovatel není v těchto evidencích veden. Z evidenční karty žadatele o mezinárodní ochranu se podává, že dne 7. 7. 2020 byl stěžovatel propuštěn z Pobytového střediska Zastávka do ubytování v soukromí na adrese X. Tuto adresu stěžovatel také uvedl jako adresu pro doručování v kasační stížnosti. Písemnosti odeslané stěžovateli na uvedenou adresu se však zdejšímu soudu vrátily jako nedoručené s poznámkou, že adresát nemá domovní schránku (viz zásilka obsahující informace o řízení

a výzvu k doložení majetkových poměrů na čl. 13 spisu zdejšího soudu), respektive, že adresát je na uvedené adrese neznámý (viz záznam na čl. 24 obsahující usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce ze dne 6. 1. 2021, č. j. 3 Azs 348/2020-23).

[3] Nejvyšší správní soud se následně obrátil s dotazem za účelem zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatele na Úřad městské části Praha 9 (přípis ze dne 15. 2. 2021, č. j. 3 Azs 348/2020-28). Městská policie hl. m. Prahy, obvodní ředitelství Praha 9, přípisem ze dne 22. 3. 2021 Nejvyššímu správnímu soudu sdělila, že místním šetřením a vytěžením nájemníků na adrese X bylo zjištěno, že stěžovatel zde nebydlí a nikdo jej nezná; jeho jméno není rovněž uvedeno na žádných bytových dveřích, zvoncích ani dopisních schránkách. Nejvyšší správní soud proto opětovně v Evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu, AISC, AISEO a ROB ověřil, že stěžovatel je stále vedený na téže adrese a u jeho osoby nedošlo k žádné změně.

[4] S ohledem na to, že pobyt stěžovatele zůstal neznámý, ustanovil Nejvyšší správní soud postupem podle § 29 odst. 3 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) stěžovateli opatrovníkem pro doručování Mgr. Gabrielu Kopuleťou, advokátku se sídlem Praha 1, Havlíčkova 1043/11 (usnesení ze dne 24. 3. 2020, č. j. 3 Azs 348/2020-38). Toto usnesení nabylo právní moci dne 13. 4. 2021.

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)*. Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům, aby se meritorně nezabývaly azylovými žalobami těch žalobců, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci a kteří již pravděpodobně nejsou v dosahu jurisdikce České republiky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004-45). Zastavení řízení v případě naplnění hypotézy § 33 písm. b) zákona o azylu je obligatorní a uplatní se obdobně v řízení o kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007-66).

[6] Nejvyšší správní soud v této věci učinil potřebné úkony ke zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatele, avšak bezúspěšně. Za této situace mu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[8] Odměna ustanovené opatrovnice stěžovatele vychází z přiměřeného použití § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů při poskytování právních služeb (advokátní tarif); její výše byla vypočtena z tarifní hodnoty uvedené v § 9 odst. 1 advokátního tarifu, za použití sazby uvedené v § 7 bodu 4 této vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2021

Mgr. Radovan Havelc
předseda senátu